

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Humana delicta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

Tit. 1. 12. Epimenidis in Cretenses objurgationem Paulus Apostolus repetit, qui γαστέρες δέγγει, ventres quippe ignavos teos appellat. Versus vero ille ita in codicibus aliquot antiquis habetur:

Κεῖται ἀεὶ Ψευτός, κακὸν κέρδος, γαστέρες δέγγει,
Semper mendaces Crete, commercia pessima, ventres ignavi. Jam & Vivite ventres, Lucilius dixit. Et
quod apud Terentium legitur, *Pugnos in ventrem ingere*, Donatus de toto parasito ventrem intelligi posse dicit. Apud Suidam, & in aliis proverbiorum collectaneis parasiti cuiusdam responsum habet, qui ventris opprobrium objectum sibi ita refellit, ut probrum id omnium pulcherrimum existimat: se dicat: præstare enim eo ventrem aliis rebus, quod plenus, levis agilisq; sit, atque strenuus: immensis vero, gravis, & inutilis. De adipalitate lauitia geneatq; verbum apud Graecos γαστέρα.
Divinis literis Psal. xvii. *Implectum ventrem legas*, pro insatiabilitate atq; ingluvie. Quique gallo nequit imperandum præcipit Philosophus, *Ventri*, ut superius dictum, temporendum, & his quibus ventre sunt, inquit. Sanè quidem Aegyptii mortuorum ventres eximere, & in Sole discindere soli sunt, ut qui scelerum omnium causa essent, atq; ita vel expiant, veluti de impulsore penas sumere viderentur. Verum hæc plerique dictu quidem speciosa dicent, non tamen imitanda sibi proponent:
Plutarch. & lepidum orationis Catoniana principium in dissuadenda Agraria ita exordientis obseruent;
A. Gellius *Arduum esse ad ventrem verba facere, qui careat auribus*: nam & in hanc sententiam Græcum eff pro-
Venter non verbium, γαστέρα τοντόντωτα.
res.

HUMANA DELICTA. CAP. XLIV.

Sane ventres, Levitico modo aqua eluendi, modo extra castra exportandi, apto admodum hieroglyphico, reatus, maculas quippe nostras indicant: quia *Fimus* in Divinis literis pro delictis accipitur: ea vero vel corrigi possunt, atq; ideo elui, vel expiabilia sunt, eaque procul deportandi, ne contagione ulla pars, quæ syncera est, contaminetur. Qui vero Deo venter in Divinis literis attribuitur, secretam substantiam ejus originem idicant: unde illud in *Psalmo*, *Ex utero ante lucem geni- te.* Significet alibi judicia ejus incomprehensibilia, diceret Eucherius, quæ rimari nulli datum est, *Job. cap. 38.* de quo Jobes: *De cuius utero egressa est glacies, & gelu de cælo quis genuit?* Idem Eucherius, quod *ab ac. cap. 3.* pudicacum legitur, *venter meus turbatus est in me*, interpretatur, ut per ventrem hieroglyphice rationis vas & receptaculum intelligat. Apud Hieremiam, ubi, *Ventrem meum doleo*, pro Mente accipit. Quod autem de spirituali, non de corporeo loqueretur, indicium est quod sequitur, *Sensu cordu me conturbatis sunt*. Manifestè autem in Evangelio: *Qui credit in me, flumina de ventre ejus fluent aqua vita.* Contra vero de ventriloquis invenias in iisdem Divinis literis: nam ibi in *Levit.* legitur: *Ne declines ad magos?* Septuaginta reddidere: *Ne sequimini ad ventriloquos.* per hos Theologos Prophetas intelligent, qui Deum professi, à Deo aliena quæque docent, falsaque doctrinas & Prophetas communiscentur: contra quos dixerit Ezechiel, *Ve Prophetis insipientibus, qui Spiritum novum divinum, sed suum sequuntur. Maxima est enim omnia, inquit Hesychius, diabolici errorum & fraudum species, ventriloquorum inventum, & quæ multa super hoc executur.*

DE PELLE. CAP. XLV

TRahit ad se venter pelle, quam propemodum similitudine, qua super in Divinis literis aliquot invenias hieroglyphica, cuiusmodi sunt hæc.

VEXATIO. CAP. XLVI.

PElles hieroglyphicæ in sacrâ literis vexationes sunt, quæ hominem ad mortem usque commiserant, imbecillumque reddunt: distractæ enim ille in usus variis, in vase, in opera multa, patiendo probatae, laudem à Domino consequuntur. Nam, ut Paulus ait, *afflictio patientiam generat, patientia probationem, probatio spem, spes virtutis firmamentum, & in concussam in operibus bonis fortificat.*

MORS.